

РЕШЕНИЕ

№ 46

гр. Панагюрище, 30.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПАНАГЮРИЩЕ в публично заседание на десети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Магдалена Г. Татарева Кръстева

при участието на секретаря Нонка Цв. Стоянова
като разгледа докладваното от Магдалена Г. Татарева Кръстева Гражданско дело № 20215230100422 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл.286 ТЗ и чл. 92 ЗЗД

Производството по делото е образувано на основание предявени от „Булкем“ ЕООД осъдителни иски с правно основание чл. 286 ТЗ и чл. 92 ЗЗД срещу „Асарел-транс“ ООД“ ООД, с които се иска да се осъди ответникът да заплати на ищеца сума в размер на 6547,35 лв. – представляваща цена за извършени ремонти и поддръжка на съоръжения на основание договор за абонаментно техническо поддържане от 12.09.2019 г., за което са издадени фактури № 7597/03.04.2020 г., 7601 от 08.04.2020г., 7601/08.04.2020 г/ 7603/22.04.2020г. и 7902/30.07.2020 г., ведно със законната лихва от дата на подаване на исковата молба до окончателното заплащане на сумата, както и сума в размер на 5047,61лв. – неустойка за забава на плащането по посочените фактури.

Ищецът основава исковата си претенция на следните фактически твърдения: В изпълнение на задълженията си по сключен между страните договор от 12.09.2019 г. за абонаментно техническо поддържане и ремонт на съоръжения с повишена опасност ищецът е извършвал дейности по ремонти и поддръжка на съоръжения на ответното дружество. В исковата молба се сочи, че съгласно чл. 3,2 от договора ответното дружество дължи заплащане на цената след съставяне на протокол за извършените дейности и издаване на фактура за извършения ремонт. Твърди се, че за извършените ремонти са съставени протоколи подписани от двете страни и са издадени фактури посочени в исковата молба на обща стойност 6547,35 лева., като въпреки отправените покани фактурите не са заплатени до дата на предявяване на исковата претенция. Соци се, че съгласно уговореното в чл. 8,1 от договора ответното дружество дължи и неустойка за забава в размер на 0,20% дневно върху забавената сума, поради което дължимата неустойка е в размер на 5047,61 лева. Моли се за уважаване на исковите претенции. Претендира разноски.

Ответникът, е получил препис от исковата молба с приложенията като в законоустановения е подал отговор на исковата молба. В отговора на исковата молба е

посочено, че действително между страните е налице облигационно правоотношение по договор за абонаментно техническо поддържане и ремонт на съоръжения с повишена опасност. Твърди се, че посочения договор има характеристиките на два вида договори – договор за поръчка и договор за изработка, като се сочи, че в исковата молба не става ясно какво е поръчано и от кого, както и за какъв период се претендира абонаментна такса, в случай, че такава се търси. Твърди се, че исковете се явяват неоснователни, тъй като ищецът е нарушил разпоредбите на чл. 4.2, 4.3, 5.2, 5.3, 5.6, 5.8, 5.9, 5.10, 5.12, 6.5 и 6.10 от договора, поради което задължението на ответника за заплащане на сумите не е възникнало. Сочи се, че след подаване на исковата молба е заплатена сума в размер на 1198,37 лв. главница и 704,64 лева лихва. Сочи се, че клаузата за неустойка е нищожна поради противоречие със закона и добрите нрави. Твърди се, че при неизпълнение на парично задължение кредиторът има право на лихва за забава, но не и на неустойка, като в конкретния случай неустойката излиза извън присъщата ѝ обезпечителна, обезщетителна и санкционна функция и цели неоснователното му обогатяване. Сочи се, че неустойка не се дължи, доколкото не се дължи плащане на главницата, тъй като липсва съставен двустранен протокол съобразно чл. 8,2 от договора. Моли се да се отхвърлят исковите претенции. Претендират се разноски.

Съдът, като съобрази доводите на страните и събраните писмени доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съгласно правилата на чл. 235, ал. 2 ГПК, намира за установено следното:

Районен съд – Панагюрище е сезиран с два обективно кумулативно съединени искове, с които се иска осъждане на ответника да заплати сума в размер на 6547, 35 лева – сбор на дължимата сума по пет броя фактури и сума от 5047,61 лева – неустойка за забавено плащане по процесните фактури. В конкретния случай се касае именно до два иска, доколкото страните се намират в трайни търговски отношения, обективирани в договор за абонаментно техническо поддържане и ремонт на съоръжения с повишена опасност от 12.09.2019 г., като процесните фактури са издадени във връзка с изпълнение на задължения възникнали по този договор, в този смисъл е и трайната съдебна практика.

От приложен към исковата молба и приет като писмено доказателство по делото договор за абонаментно техническо поддържане и ремонт на съоръжения с повишена опасност от 12.09.2019 г. се установява, че страните по делото са в облигационна връзка, по силата на която ответникът – възложител възлага на ищеца – изпълнителя абонаментно обслужване на съоръженията посочени в Приложение № 2 към договора – л. 10 от делото, съобразно законовите изисквания и на времеви интервали посочени в Приложение № 4 към договора – л. 13 от делото, за което ответникът се е задължил да заплаща месечен абонамент в размер на 400 лева, която цена включва вложения труд и транспортни разходи до гр. Панагюрище при извършване на едно месечно посещение за необходимите функционални и технически проверки съобразно Наредба за безопасност експлоатацията и техническия надзор на повдигателните съоръжения. Страните са постигнали уговорка, че при необходимост от сервизна поддръжка и ремонт, същите ще се заплащат цени посочени в Приложение № 3 към договора, след представяне на протокол за извършените дейности, вложени материали и изработени часове, който протокол е двустранен и се подписва от изпълнителя и от възложителя-управител или негов пълномощник. В част осем от договора са уговорени санкции при неизпълнението на договора под формата на неустойка в размер на 0,2% от стойността на неизпълнените или неразплатени видове работи, които работи се установяват с двустранен протокол подписан от представители на изпълнителя и възложителя. Срокът на договора е една година, като е посочено, че същият се подновява

автоматично, ако не бъде прекратен. По делото не са представени доказателства, нито наведени твърдения, че към процесния период договора е прекратен, поради което и следва да се приеме, че страните по делото са били в облигационна връзка по посочения договор.

По делото е представено уведомление от „Булкем“ ЕООД от 30.01.2020 г., с което са променени цените по абонаментно техническо поддържане и ремонт на съоръжения с повишена опасност, като съконтрагентите са поканени да сключват нов договор или допълнително споразумение, която промяна на цените е приета от ответника видно от документ намиращ се на л. 17 от делото.

По делото е приета като доказателство фактура № 0000007597 издадена от „Булкем“ ЕООД на „Асарел-транс“ ООД от 03.04.2020 г., за сума в размер на 2244 лева с ДДС и извършена услуга- „смяна въже по оферта“, както и протокол за извършени ремонтни работи към нея от 01.и 02.04.2020 г., които работи са извършени от ищеца на обект на ответника и представляват смяна на въже фи 20 - 108 метра и скоба фи 22- 2 бр. на автокран краз 20 т., с общо вложени часове 64,44, и транспортни разходи за лекотоварен автомобил 400 км. Положен е подпис за приел извършените работи от П.

По делото е приета като доказателство фактура № 0000007600 издадена от „Булкем“ ЕООД на „Асарел-транс“ ООД от 08.04.2020 г., за сума в размер на 413,76 лева с ДДС и извършена услуга- „замерване на релсов път на кран и изготвяне на нивелачна снимка по оферта“, както и протокол за извършени ремонтни работи към нея от 31.03.2020 г., които работи са извършени от ищеца на обект на ответника и представляват извършване на нивелачна снимка и замерване на релсов път на кран едноредов Q- 5t. № 815, PS 134., с общо вложени 12 ч./ч., и транспортни разходи за лек сервисен автомобил 200 км. Положен е подпис за приел извършените работи от Б (л. 94).

По делото е приета като доказателство фактура № ***** издадена от „Булкем“ ЕООД на „Асарел-транс“ ООД от 08.04.2020 г., за сума в размер на 1481,62 лева с ДДС и извършена услуга- „ремонтни работи по кран по протокол“, както и протокол за извършени ремонтни работи към нея от 30.03.2020 г., които работи са извършени от ищеца на обект на ответника и представляват извършване на ремонтни работи подробно описани в протокол намиращ се на л. 64 от делото, на автокран урал Q- 16t. № 815, PS 134., с общо вложени 28 ч./ч., и транспортни разходи за лекотоварен автомобил 400км.. Положен е подпис за приел извършените работи от П (л. 96).

По делото е приета като доказателство фактура № 0000007603 издадена от „Булкем“ ЕООД на „Асарел-транс“ ООД от 22.04.2020 г., за сума в размер на 1209,60 лева с ДДС и извършена услуга- „абонамент поддръжка кранове – 400 лева без ДДС и ремонтни работи по протокол 385 лева без ДДС и ремонтни по протокол – 22,40 без ДДС, както и протокол за извършени ремонтни работи към нея от 13.04.2020 г., които работи са извършени от ищеца на обект на ответника и представляват извършване на ремонтни работи подробно описани в протокол намиращ се на л. 66 от делото на автокран краз Q- 20t., с общо вложени 14 ч./ч., и транспортни разходи за лек сервисен автомобил 200, както и протокол за извършени работи от 14.04.2020 г. които работи са извършени от ищеца на обект на ответника и представляват извършване на ремонтни работи подробно описани в протокол намиращ се на л. 67 от делото, с общо вложени 6 ч./ч., и транспортни разходи за лек сервисен автомобил 200 км. Положен е подпис за приел извършените работи от Б (л. 98 и л.99 от делото).

По делото е приета като доказателство фактура № 0000007902 издадена от „Булкем“ ЕООД на „Асарел-транс“ ООД от 30.07.2020 г., за сума в размер на 1198,37 лева с ДДС и извършена услуга- „ремонтни работи по кран по протокол и ремонтни

работи по кран по протокол“, както и протокол за извършени ремонтни работи към нея от 08.07.2020 г., които работи са извършени от ищеца на обект на ответника и представляват извършване на ремонтни работи подробно описани в протокол находящ се на л. 69 от делото, на КМТ Q- 5 т. с общо вложени 16 ч./ч., и транспортни разходи за лек сервизен автомобил 220км.. Положен е подпис за приел извършените работи от Ц, както и протокол за извършени ремонтни работи към нея от 10.07.2020 г., които работи са извършени от ищеца на обект на ответника и представляват извършване на ремонтни работи подробно описани в протокол находящ се на л. 70 от делото, на КМТ Q- 5 т. с общо вложени 6 ч./ч., и транспортни разходи за лек сервизен автомобил 250км.. Положен е подпис за приел извършените работи от Ц.

По делото е приет като доказателство Протокол за извършена функционална проверка от ищцовото дружество на съоръжение „Автокран урал“ обект Асарел транс Панагюрище от 08.04.2020 г., като за участвал в прегледа от страна на възложителя е положен подпис от Б, както и Протокол за извършена функционална проверка от ищцовото дружество на съоръжение „кран мостови едноредов Q- 5т., р№ 895, Пс 495“ обект Асарел транс Панагюрище от 08.04.2020 г., като за участвал в прегледа от страна на възложителя е положен подпис от Б, Протокол за извършена функционална проверка от ищцовото дружество на съоръжение „автокран TEREX Q- 35т., *****“ обект Асарел транс Панагюрище от 08.04.2020 г., като за участвал в прегледа от страна на възложителя е положен подпис от Б, Протокол за извършена функционална проверка от ищцовото дружество на съоръжение „автокран Краз Пд Пс 0629“ обект Асарел транс Панагюрище от 08.04.2020 г., като за участвал в прегледа от страна на възложителя е положен подпис от Б, Протокол за извършена функционална проверка от ищцовото дружество на съоръжение „автокран МАЗ Q - 10т., 894, Пс 496“ обект Асарел транс Панагюрище от 08.04.2020 г., като за участвал в прегледа от страна на възложителя е положен подпис от Б, Протокол за извършена функционална проверка от ищцовото дружество на съоръжение „кран мостови двуредов Q - 2т.“ обект Асарел транс Панагюрище от 08.04.2020 г., като за участвал в прегледа от страна на възложителя е положен подпис от Н. С, Протокол за извършена функционална проверка от ищцовото дружество на съоръжение „кран мостови двуредов Q - 3,2.“ обект Асарел транс Панагюрище от 08.04.2020 г., като за участвал в прегледа от страна на възложителя е положен подпис от Н. С, Протокол за извършена функционална проверка от ищцовото дружество на съоръжение „автокран Маз Q- 10т. 894, ПС 497“ обект Асарел транс Панагюрище от 08.04.2020 г., като за участвал в прегледа от страна на възложителя е положен подпис от Б (л. 100 – 107 от делото).

По реда на чл. 193 ГПК са оспорени подписите положени от съответните лица на представените протоколи, поради което е открито производство по реда на чл. 193, ал. 3 ГПК. Във връзка с направеното оспорване са допуснати гласни доказателствени средства, чрез разпит на свидетелите И Б – механик сервиз в ответното търговско дружество (видно от длъжностна характеристика приета по делото – л. 141 от делото) и П П – сервиз товарни и лекотоварни автомобили и гараж (видно от длъжностна характеристика приета по делото – л. 145 от делото).

При разпита си и двамата свидетели посочват, че са служители на ответното дружество, като същите ясно и категорично заявиха, че те са подписали протоколите и собственоръчно са си изписали имената върху тях. При разпита си свидетелите представиха копия от същите протоколи без нанесени единични цени, като посочиха, че тези копия те са ги направили при подписване на процесните протоколи.

От приетите по делото като писмени доказателства длъжностни характеристики се установява, че Н С е изпълнявал длъжност сервизни халета при ответното

дружество, а И Ц е изпълнявал длъжност ***** ЕАТ при ответното дружество.

Разпоредбата на чл. 193 ГПК предвижда, че насрещната страна може да оспори истинността на документ, като истиност е родово понятие, което съдържа в себе си авторство (формална доказателствена сила) и съответствие на отразеното в документа с обективната действителност (материална доказателствена сила). Константна е практиката на Върховния касационен съд по отношение доказателствената сила на частния документ- каквито са представените по делото протоколи: този документ се ползва с формална доказателствена сила относно факта на писменото изявление и неговото авторство. При оспорване верността на отразените в него обстоятелства не се открива производство по установяване на истинността му по смисъла на чл. 193, ал.1 ГПК, тъй като преценката на съда за верността на съдържащите се в него изявления се основава на всички доказателства по делото. Подписалият документа може да оспори формалната и доказателствена сила чрез възражение, че документа (подписа) не е автентични, т.е. подписа не е положен от лицето сочен за автор на документа. В конкретния случай се касае за оспорени частни документи, които обвързват съда с формална доказателствена сила – а именно, че оспорените протоколи са подписани от лицата, които се сочи да са ги подписали. Както бе посочено по-горе, съдът не е обвързан от материалната доказателствена сила на документите, доколкото същите са частни и тяхното съдържание следва да се цени с оглед целокупния събран по делото доказателствен материал.

От събраните по делото доказателства се установи, че оспорените протоколи са истински документи – подписите положени под тях са от лицата сочени за техни автори, поради което същите не следва да се изключат от доказателствения материал по делото. С оглед разпита на свидетелите и представените от свидетели и приети писмени доказателства, следва да се направи извод, че всъщност ответникът се домогва да докаже неистинността на съдържанието на протоколите. Настоящият съдебен състав намира, че при изграждане на своите крайни изводи следва да вземе предвид протоколите представени от ищеца. От показанията на свидетелите, както и от представените от свидетелите писмени доказателства се установява, че съдържанието на протоколите не е подправено- от ищеца са извършени работите, които са описани в протоколите, за което се е подписал служител на ответното дружество. В последствие единствено са добавени единичните цени и крайните цени за всеки вид работа съобразно ценовата листа действаща между страните по делото. Това не прави протоколите документи с невярно съдържание, напротив същите представляват двустранно подписани документи съдържащи констатации за извършените от ищеца работи, а сумите за плащане на тази извършена работа е функция от изработеното, още повече, че единичните цени за всеки вид работа са договорени в отделен документ между страните и възражение по тяхното неправилно прилагане или изчисление не е направено. Тук е мястото да се посочи, че единствено по отношение на протокол от 31.03.2020г. е налице разминаване в извършените работи – в протокол находящ се на л. 62 от делото е посочено, че е извършена нивелачна снимка и замерване на релсов път, а в протокол находящ се на л.120 от делото и представен от свидетеля Б е посочено, че извършените на този ден работи се състоят единствено в нивелачна снимка, поради което следва да се приеме, че единствено тази дейност е извършена от ищеца.

По делото е допусната и приета съдебно-счетоводна експертиза, без възражения от страните, от заключението на която се установява, че фактура № 00007902 от 30.07.2020г. на стойност 1198,37 лв. с ДДС е осчетоводена от ответното дружество през м. 07.2020 г. и включена в дневника за покупки по ЗДДС, като останалите фактури предмет на делото не са осчетоводени от ответника и не са включени в

дневниците за покупки по ЗДДС. Вещото лице е изчислило размерът на дължимата неустойка съобразно чл. 8.1 от процесния договор, съобразно дните на забава. Вещото лице е изяснило, че счетоводството на ищеца по отношение на процесните фактури е водено редовно, както е водено и редовно счетоводството на ответника по отношение на фактура № 00007902 от 30.07.2020г. Вещото лице е посочило, че на 12.07.2021 г. ответникът е заплатил на ищеца сума в размер на 1903,01 лева, с която е погасено задължението по фактура № 00007902 от 30.07.2020г. и лихва в размер на 704,64 лева, като по процесните фактури остава дължима главница в размер на 5348,98 лева и неустойка в размер на 4512,88 лева. Ценена съобразно правилата на чл. 202 ГПК съдът изцяло кредитира заключението на вещото лице, доколкото същото дава обоснован отговор на всички поставени по делото въпроси, обективно е и е изготвено от компетентно вещо лице.

От прието и представено като доказателство по делото писмо от „Асарел Медет“ АД се установява, че след справка в системата за контрол на достъпа на „Асарел Медет“ АД не е открита информация работници или служители на ищцовото дружество да са посещавали на 08.04.2020 г. площадка на „Асарел-медет“ АД, находяща се в гр. Панагюрище, м. Асарел.

С оглед гореизложената фактическа обстановка, съдът от правна страна приема следното:

При така релевираните твърдения възникването на спорното право се обуславя от осъществяването на следните материални предпоставки (юридически факти): 1. наличието на действителни правоотношения по договор за абонаментно техническо поддържане и ремонт на съоръжения с повишена опасност, ищецът да е изправна страна по договора – респ. извършени са твърдените ремонтни работи, както и посещение за извършване на абонаментно обслужване за месеците, за които се претендира. Тези обстоятелства следва да бъдат установени от ищеца. Ответникът следва да докаже фактите, на които основава твърденията, а именно че ищецът е в нарушение на разпоредбите посочени от него от сключения между тях договор, както и че неустойката е нищожна.

От представените писмени доказателства, а и това е обявено за безспорно и ненуждаещо се от доказване с Определение № 338 от 21.09.2022 г. постановено по делото, че между страните по делото за процесния период е налице облигационна връзка по договор за абонаментно техническо поддържане и ремонт на съоръжения с повишена опасност от 12.09.2019 г.

От представената по делото протоколи се установява, че ищецът е извършил ремонтните работи описани в протоколите (с изкл. работата – замерване на релсов път посочена в протокол от 31.01.2020г.). Съгласно уговореното между страните в процесния договор- т. 3.2 плащанията за сервизна поддръжка и ремонт ще се извършват след представяне на протокол за извършените дейности, вложените материали и изработени часове, който протокол е двустранен и се подписва от изпълнителя и от управителя/възложителя или негов пълномощник. С оглед на това, следва да се приеме, че задължение за ответното търговско дружество за заплащане на суми за сервизна поддръжка и ремонт ще възникне след подписване на протокола от управителя на ответното дружество или упълномощено от него лице, а падежа на задължението настъпва след издаване на фактурата, с която са остойностени извършените дейности. Тук е мястото да се посочи, че предназначенията да рационализира търговския оборот разпоредба на чл. 301 ТЗ въвежда предположение, че когато едно лице действа от името на търговец без представителна власт, следва да

се счита, че последният потвърждава "действията", ако не се противопостави веднага след узнаването им. Въпросната законова презумпция обаче има проявление не само към диспозитивните (разпореждащи) документи, каквито представляват различните писмени правни сделки, но и към удостоверителните такива като стокови разписки, товарителници, вкл. и процесните протоколи за извършени ремонтни работи пр. (така и Решение № 151 от 18.03.2013 г. по т. д. № 609/2011 г., I т. о., на ВКС). В конкретния случай от събраните по делото доказателства се установява, че протоколите за извършени ремонтни работи са подписани от служители на ответното търговско дружество, които не са управители на дружеството, нито се установи да са упълномощени от него (тези факт се установява от приетите по делото длъжностни характеристики и разпита на свидетели), поради което за дължимостта на сумите за извършени ремонтни работи следва да се установи кога ответното търговско дружество е узнало за съставените протоколи и противопоставило ли се е веднага. В конкретния случай, видно от протокол от проведено о.с.з. по делото на 07.11.2022 г. се установява, че тогава на ответника за пръв път са представени процесните протоколи, ищецът не ангажира доказателства ответното дружество да е узнало по-ранно за тях. В това съдебно заседание е дадена възможност на ответника да вземе становище, като в указания от съда срок е постъпила молба вх. № 3435 от 16.11.2022г., в която е оспорена истинността на представените протоколи, като това оспорване е уточнено в о.с.з. проведено по делото на 16.12.2022г., като от изложеното от процесуалния представител на ответника следва да се направи извод, че се касае до оспорване по реда на чл. 193 ГПК, а не по реда на чл. 301 ТЗ. В практиката на ВКС (така например, Решение по т.д. № 593/2009 г., Решение по т.д. № 465/2010 г., Решение № 166 от 17.01.2013 г. по т. д. 636/2011 г. на Първо т.о., ВКС и др.) се приема, че е необходимо съдът да разграничава извършените процесуални действия от страната, в чиято правна сфера са рефлектирали извършените без представителна власт действия, от оспорването на формалната доказателствена сила на документ, обективиращ съответна търговска сделка. Изрично е посочено, че оспорването на автентичността на документа, обективиращ действия на ненадлежен пълномощник на търговеца, не съставлява основание за изключване на презумпцията по чл. 301 ТЗ. В конкретния случай видно от изявленията направени от процесуалния представител на ответника категорично се касае до оспорване на формалната доказателствена сила на протоколите за извършените работи. Ответното дружество не се е противопоставило веднага срещу действията извършени без представителна власт по реда на чл. 301 ТЗ, загатване за такова оспорване е направено по-късно (видно от изявление на процесуалния представител на ответника в о.с.з. проведено на 27.01.2023 г.). Ето защо следва да се приеме, че действията на служителите на ответника извършени без представителна власт са породили своето действие, респ. е налице изпълнение от страна на възложителя на разпоредбите на договора сключен между страните.

С оглед изложеното частично основателна се явява претенцията на ищеца за заплащане на извършените ремонтни работи посочени във фактура № 0000007597 от 03.04.2020 г., за сума в размер на 2244 лева с ДДС - „смяна въже по оферта“, фактура № 0000007600 от 08.04.2020 г., за сума в размер на 413,76 лева с ДДС - „замерване на релсов път на кран и изготвяне на нивелачна снимка по оферта“ (доколкото цената за извършената работа е дадена общо, респ. следва да се направи извод, че представляват една дейност с обща цена), фактура № ***** от 08.04.2020 г., за сума в размер на 1481,62 лева с ДДС „ремонтни работи по кран по протокол“, фактура № 0000007603 от 22.04.2020 г., за сума в размер на 1209,60 лева с ДДС - „абонамент поддръжка кранове

– 400 лева без ДДС и ремонтни работи по протокол 385 лева без ДДС и ремонтни по протокол – 22,40 без ДДС, фактура № 0000007902 от 30.07.2020 г., за сума в размер на 1198,37 лева с ДДС и извършена услуга- „ремонтни работи по кран по протокол и ремонтни работи по кран по протокол“. От приетата по делото съдебно – счетоводна експертиза, а и това не е спорно между страните, се установява, че след предявяване на иска ищецът е извършил в полза на ответника плащане, с което е погасено задължението по фактура № 0000007902 от 30.07.2020 г., за сума в размер на 1198,37 лева с ДДС, които факт следва да се вземе предвид при постановяване на съдебното решение, арг. чл. 235 ГПК. Съдът намира, че дължима се явява и сумите посочени във фактура № 0000007603 от 22.04.2020 г., вкл. и абонаментно обслужване в размер на 400 лева, доколкото от данните по делото се установи, че са съставени двустранни протоколи за извършена функционална проверка на подемните съоръжения на ответното търговско дружество, като констатациите са обективирани в протоколи приети по делото като доказателства, които протоколи са с дата 08..04.2020г. и носят подпис на служител на ответното дружество- т.е. на място при ответника действително е извършено посещение от представители на ищеца. Тук е мястото да се посочи, че ответникът не доказва в условията на пълно и главно доказване, че ищецът не е посетил на процесната дата 08.04.2020 г. дружеството на ответника и не е извършил реално проверка, тъй като от данните по делото не може да се направи извод, че съоръженията на ответника се намират на площадка на „Асарел-Медет“ АД, м. Асарел, Панагюрище, доколкото в протоколите за извършена функционална проверка е посочено местоположение – Панагюрище, Асарел-транс. Освен това не се установи по категоричен начин редът за осъществяване на достъп до мястото където се намира подемната техника собственост на ответника и подлежаща на проверка за нейната изправност, както и дали този достъп се контролира от „Асарел – Медет“ АД. Ето защо съдът намира, че недоказани останаха възраженията на ответника в тази насока.

С оглед изложеното предявения иск следва да се уважи до размера от 5348,98 лева, ведно със законната лихва от дата на предявяване на исковата молба до окончателното изплащане на вземането, като над тази сума до предявената такава в размер на 6547,35 лева, следва да се отхвърли.

По отношение на иска с правно основание чл. 92 ЗЗД осъждане на ответника да заплати на ищеца сума в размер на 5047,61 лева – неустойка за забава за плащане по процесните фактури съдът намира следното:

В т. 8.1 и 8.2 от процесния договор страните са постигнали съгласие, че при забавено изпълнение на задълженията по договора, неизправната страна дължи на изправната неустойка в размер на 0.20 % от стойността на неразплатените видове работи за всеки ден просрочка, като неразплатените работи се установяват с двустранен протокол съставен от представители на страните. В конкретния случай, на първо място не се установява от събраните по делото доказателства да е съставен такъв протокол - установяващ незаплатените работи, въз основа на която сума да се начислява неустойка. Освен това от данните по делото не може да се направи категоричен извод, че ответникът въобще е бил поставен в забава преди подаване на исковата молба, доколкото от доказателствата по делото не се установи протоколите и фактурите издадени към тях да са представени на ответника преди предявяване на претенцията по съдебен ред, такива факти не са наведени от ищеца в преклузивните затова срокове. Ето защо следва да се приеме, че не са налице предпоставките за уважаване на претенцията за заплащане на уговорената между страните неустойка, като по отношение на този иск ищецът е в неизпълнение на задължение поето с договора уговорено в т. 8.2 от него, поради което тази искова претенция следва да се

отхвърли.

По разноските:

При този изход на делото и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца сторените по делото разноски (съразмерно уважената част от исковите претенции). По делото от ищеца са представени доказателства за платена държавна такса и депозит за вещо лице, поради което ответникът следва да бъде осъден да заплати сума в размер на 213,95 лева - ДТ, както и сума в размер на 124,55 лева – депозит за вещо лице.

На основание чл. 78, ал. 3 ГПК, ищецът следва да бъде осъден да заплати на ответника сторените по делото разноски съобразно отхвърлената част от исковите претенции. Ето защо в полза на ответника следва да се присъдят разноски в размер на 1292,83 лева, доколкото искането е направено своевременно, като са представени доказателства, че същите са реално сторени – л. 175 и л. 176 от делото.

Мотивиран от изложеното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА, „Асарел-транс“ ООД ЕИК: 130149830 със седалище и адрес на управление: гр. Панагюрище, пл. Асарел да заплати на „Булкем“ ЕООД ЕИК: 115247057 със седалище и адрес на управление: гр. Пловдив, бул. „Цариградско шосе“ № 53 сумата в размер на 5348,98 лева, ведно със законната лихва от дата на предявяване на исковата молба- 01.06.2021 г. до окончателното изплащане на вземането, която сума представлява сбор от суми дължими по фактура фактура № 0000007597 от 03.04.2020 г., фактура № 0000007600 от 08.04.2020 г., фактура № ***** от 08.04.2020 г., фактура № 0000007603 от 22.04.2020 г., като **ОТХВЪРЛЯ** иска за сумата над 5348,98 лева до предявения размер от 6547,35 лева - сума по фактура № 0000007902 от 30.07.2020г., които фактури са издадени по договор за абонаментно техническо поддържане и ремонт на съоръжения с повишена опасност от 12.09.2019 г. сключен между страните.

ОТХВЪРЛЯ иск предявен от **Булкем“ ЕООД ЕИК: 115247057** срещу „Асарел-транс“ ООД ЕИК: 130149830 за осъждане на ответника да заплати на ищеца, на основание чл. 92 ЗЗД, сума в размер на 5047,61 лева – неустойка за забавено плащане по договор за абонаментно техническо поддържане и ремонт на съоръжения с повишена опасност от 12.09.2019 г. сключен между страните.

ОСЪЖДА, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, „Асарел-транс“ ООД ЕИК: 130149830 със седалище и адрес на управление: гр. Панагюрище, пл. Асарел да заплати на „Булкем“ ЕООД ЕИК: 115247057 със седалище и адрес на управление: гр. Пловдив, бул. „Цариградско шосе“ № 53 сумата в размер на 338,51 лв. разноски направени пред настоящата инстанция.

ОСЪЖДА, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК, „Булкем“ ЕООД ЕИК: 115247057 със седалище и адрес на управление: гр. Пловдив, бул. „Цариградско шосе“ № 53 да заплати на „Асарел-транс“ ООД ЕИК: 130149830 със седалище и адрес на управление: гр. Панагюрище, пл. Асарел сумата в размер на 1292,83 лв. разноски направени пред настоящата инстанция.

Решението може да се обжалва в двуседмичен срок от съобщаването му на страните пред Окръжен съд – Пазарджик с въззивна жалба.

Съдия при Районен съд – Панагюрище: _____